

ning. Der er jo adskillige Medlemmer her i denne Sal, der have haft Lejlighed til at sidde indenfor fire Vægge og spekulere over et eller andet, som de i den Tid, da de politiske Bølger gik højt herhjemme, enten have skrevet eller sagt, og dertil hører ogsaa den ærede Ordfører for Forslagsstillerne. Ogsaa han har haft Lejlighed til at tilbringe nogle enjomme Timer, nogle Maanedes indenfør Fængslets Vægge. Og hvorfor? Jo, netop for en Forbrydelse, som, saa vidt jeg erindrer, Højesteret herhjemme, altsaa det, der repræsenterer Autoriteternes offentlige Mening om, hvad der er vanærende, siden han var sat sit Stempel paa og sagt, at det var en i den offentlige Mening vanærende Handling, der var begaaet. Saa vidt jeg erindrer var det for Fornærmelser mod Majestæten, at den ærede Ordfører den Gang blev sat i Fængsel, og han havde Lejlighed til at sidde der og overse dem med nogen Rolighed. Og netop dette er siden hen ovenfor en anden Mand, som havde begaaet noget lignende, blevet udlagt saaledes, at vedkommende ikke skulde bevare sin Valgret, idet han havde begaaet en i den offentlige Mening vanærende Handling. Man vil altsaa se, at naar man kunde tænke sig, at der kom et Kommunalraad i den Kred, hvor den ærede Ordfører maaske som 60-aarig Mand skulde søge disse Goder, som dette Forslag skulde give ham, saa kunde det være, at han selv blev vist tilbage, netop fordi han i sin Tid har været med til noget, som Autoriteterne herhjemme have betegnet som hørende ind under de i den offentlige Mening vanærende Handlinger. Jeg behøver maaske ikke her at sige, at jeg for mit Vedkommende ikke betragter det saaledes, som de offentlige Autoriteter her have gjort; men det vil jo være dem, som komme til at dømme og for-dømme i saa Henseende. Ganske vist er det jo saaledes, at den ærede Ordfører og hans Meningsfæller nærme sig den Side, som har Magten herhjemme i vort Land, og naar de nærme sig den Side og komme til at trække i Selen sammen med den politiske Side, saa kan den offentlige Mening forandres betydelig; men Faktum er, Forholdet er saaledes, at vi ikke skulle være saa raske i at assistere Folk fra at komme i Besiddelse af noget Gode.

Det, jeg har fremhævet her, turde maaske være tilstrækkeligt til at begrunde, at det ikke er med stor Sympati, at jeg ser paa dette Forslag, som det foreligger. Det giver ikke ifølge min Mening det, som en Alderdomsforførgelse skulde give de fattige, det giver i det hele taget intet eller i hvert Fald ikke stort ud over det, de fattige allerede have for Øjeblikket, og naar det er saaledes, at vi kun

kunne faa Reformen frem, som ikke kunne give noget mere eller betydeligt mere end det, vi for Øjeblikket have og have Ret til at faa, saa synes det mig, at saadanne Reformen turde være noget overflødige, og naar de saa komme frem paa den Maade, at de ville stille sig hindrende i Vejen for, at der i den nærmeste Tid vil kunne reformeres saaledes, at de fattige gamle kunne være tjente dermed, naar de ville stille sig hindrende i Vejen for, at der virkelig gives en human Alderdomsforførgelse for de gamle, og det bliver fastslaaet ved Lov, saa tør jeg sige, at saa er et Forslag som det ikke alene ikke nyttigt, men skadeligt. — Saaledes ser jeg altsaa paa denne Sag, og jeg vil haabe, at det Udvalg, hvortil jeg venter, at dette Forslag vil blive sendt, vil se lige saadan paa det og behandle det saaledes, som det bør behandles. Med Hensyn til det rent formelle skal jeg gøre de ærede Forslagsstillere opmærksomme paa, at den første Passus i § 9 er saaledes formet, at den kan forsvares og fortolkes paa tre forskellige Maader, saaledes er dette Forslag formet i ren redaktionel Henseende. Denne Del af Forslaget bærer Præg af det Sag og den nymodens Lovgivning, som vi ere inde paa nu, hvor det af Folketinget her nedsatte Udvalg bliver sat til Side, og hvor der dannes sig, hvad jeg vil kalde private Udvalg udenfor, hvor man samler sig udenfor Tinget og sætter det Udvalg, som Tinget har nedsat til at drøfte Sagen, ud af Kraft. Man lovgiver udenfor Tinget i Stedet for, at Sagerne skulde lægges frem her, saaledes at Mindretallene, hvad de jo have Ret til, ogaa kunne faa deres Ansøgninger satte ind i Lovene og givet Udtryk i Lovene saaledes, at Mindretallene i det hele taget kunne faa Lejlighed til at blive meddelagtige i Lovgivningsvirksomheden. Dette Forslag, der har været 6 Uger under Arbejde, kan dog næppe kaldes et 10 Minutters Forslag; jeg tror at turde sige, at den første Passus i § 9 er saaledes redigeret, at man vel kan sige, at den bærer Præget af at være et 10 Minutters Forslag; men man maa være noget langsom i sin Maade at arbejde paa og være noget tung i hele sin Maade at se Sagerne paa, naar man kan fremtætte en saadan Passus, som kan fortolkes paa tre forskellige Maader, der alle sammen ere lige berettigede. Jeg kan altsaa ikke se andet, end at dette Forslag hører hjemme paa Fattigloven. Der blev jo nok sagt, at man ikke skal betragte den Hjælp, som her ydes, som Fattighjælp, men jeg tror at have eftervist, at den er Fattighjælp og intet som helst andet end Fattighjælp, og saa kan det ikke nytte at komme og sige, at den ikke skal betragtes som Fattighjælp. Det